

Zbirka trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prijemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto	15 K
3/4	10
1/2	5

Posamične številke stanejo 10 vj.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob nvo letu „Kašipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in „Kašipot po Ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva-krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštah“ ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadstr. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček, ki saračila brez doposlane naročnine se ne osiramo. Oglašil in poslanice se računijo po Petit-vrstah če-1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za vse in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopolnje naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soča“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krelbolj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

v močno falango — ne pa narazen!

Na volilnem shodu pri Sv. Luciji povdarjal dr. Franko, da ako izvolijo Gregorčiča, bo vlada sklepala iz tega, da odobravajo njegovo politiko, prva posledica utegne biti potrditev krivičnega deželnega volilnega reda. Dostavili smo za goriške Slovence sra-čaten čin, da je bil izdajalec Gregorčič izvoljen državnim poslancem z veliko večino. Vlada sklepa iz tega, da se njegova politika odobrava, in kakor smo naznanili v soboto, smemo pričakovati, da bo novi deželni volilni red potrjen.

Če se to zgodi, tedaj je to za goriške Slovence tak udarec, kakoršnega ne nismo bili deležni. Dve tretjini nas je v deželi, ena tretjina je Furlanov in Lahov, gospodovali pa naj bi v deželni hiši na večne čase Lah. In kdo jim je dodelil to pozicijo? Ne več sami, ampak — Slovenci! Dobil se je človek, rojen pod slovenskim krovom, ki je zbarantel z Lah. krivični volilni red. Ni mu bilo mar slovenska večina v deželi, še manj se ni za bodočnost slovenskega naroda na Goriškem, o kateri je znal vsaj nekaj govoriti, samo da je volilni red prirojen tako, da upa on zase in za svojo stranko dobička, pa ga je odobrel lepo natihoma z Lah, in sedaj tudi ni nič proti temu, da dobi ta krivični volilni red cesarjevo potrjenje.

Tako britke so posledice Gregorčičeve izdajalske politike. Tako protislovenska je klerikalna stranka, kateri stoji on na čelu. Ako bi bila ta stranka kaj vredna, bi bila sama obračunila Gregorčičem. Vrgla bi ga bila stranka sama, tako pa so se nekateri njeni mandorji v Gorici zadovoljili s tem, da godrnjali nad Gregorčičem v pogovorih pri teranu, par duhovnikov je spotalo svoj čas nad njim radi izdajalske politike, ali končno so šli vsi zanj

v boj in vsi hudiči so morali pomagati, da je duhovnik Gregorčič zopet izvoljen. Klerikalna stranka si je pritisnila na čelo madež izdajalstva in protislovenstva, vlada pa je vesela. Pred sabo ima deželni volilni red, ki zagotavlja Lahom večino. Torej nič jej ne bo treba spreminjati; le nekaj več poslancev bo, volitve bodo bolj nerodne, vse drugo, glavno, ostane pri starem.

Na Moravskem je vlada pomagala, da se je razmerje med Nemci in Čehi v deželni hiši uredilo tako, da odgovarja dejanskim odnošajem: to je, da imajo odslej Čehi, ki tvorijo večino v deželi, tej primerno zastopstvo v deželni hiši, in Nemci primerno svojemu številu. Krivica, da so gospodovali Nemci, je odpravljena, in vse je prav in zadovoljno. Ali bi ne bilo mogoče tako tudi na Goriško-Gradiščanskem? Seveda, ako bi sedel na Gregorčičevem mestu čist slovenski, dalekoviden politik, gorkega srca za bodočnost goriških Slovencev. Takega politika bi ne bilo dobiti za tako skrpučalo, kakoršno je novi deželni volilni red, ampak le za tak volilni red, v katerem odsevajo dejanske razmere dežele. Potem bi vlada čisto drugače gledala na Slovence! Tako pa, če jej »ljubljenec naroda« podaja šibo, naj udari Slovence, se ni nič čuditi, da je z veseljem prišla ta šibo ter nas udari, da bomo pomnili. Poreče lahko, da smo zaslužili, ker je dr. Gregorčič kljub svojemu tako škodljivemu političnemu delovanju zopet izvoljen...

Goriški Slovenci! Hude posledice Gregorčičeve protislovenske politike se kažejo v taki meri, da je pač zadnji čas, da se združijo vsi protiklerikalni življi v močno falango proti klerikalni stranki. Posledice so take, da morajo roditi odpor, pa tak odpor, da zadá klerikalni stranki rano, na kateri mora izkrvaveti.

Kdor v današnjih časih cepi, deli, slepomiši, ta vrši protislovensko delo ter pomaga klerikalni stranki, da se še

ojačuje, ta pomaga kopati grob za goriške Slovence.

Ne narazen, ampak skup v eno falango proti klerikalni stranki, proti izdajalcem, ki pehajo Slovence v laško sužnjost!

Mislimo, da ga ni zavednega Slovence na Goriškem, kateremu bi ne zavrela kri, ko vidi, kakim kupčijam so pristopni klerikalci: mislimo, da ga ni, ki bi ne odobral našega klika: Skup v močno falango — ne pa narazen! — Naj se tudi vsi ravnaajo po tem!

Proti Wieserju.

Razmere, ki vladajo na državnem goriškem kolodvoru pod Wieserjevim paševanjem, kričijo do neba. Z uslužbenci se postopa kruto, brezobzirno, v slučajih slabše kot z živino.

Te neznosne razmere so združile osobe na kolodvoru, da je poslalo na železniško ministerstvo ulogo, v kateri navaja točno in obsežno vse različne pritožbe.

Uloga skončuje tako-le: Vse osobe državnega kolodvoru v Gorici si dovoljuje staviti do c. kr. železniškega ministerstva ta-le vprašanja:

1. Ali so znani ministerstvu napadi na Wieserja in obtožbe v »Slov. Nar.«, v »Gazzettinu« in v »Soči«. Vsi ti napadi so še nepopravljeni. Ali je sprejelo ministerstvo interpelacijo, stavljeno proti Wieserju v goriškem deželnem zboru, katera je priobčena tudi v »Soči« št. 26.?

2. Ali je znano ministerstvu, da vodja kurilnice in delavnice Neudek noče sprejemati nikakih prošenj in nikakih tožba ter da ob takih prilikah grozi uslužbencem ter celo beži iz urada? Da kaznuje inženir Debelak brez uzroka iz same hudobije uslužbence z denarnimi globami, ki dosežejo kak dan 20 K, ne da bi se mogel kdo pritožiti proti temu, da uslužbence v delavnici in kurilnici dan za dnevom muči in jih žali?

3. Ali je znano ministerstvu, da pod načelnikom Wieserjem opravlja prometno službo vozni mojster, ne da bi bil to naznanil načelnik ravnateljstvu državnih železnic?

4. Ali je znano, da rabi za obsežen kokošnjak celo vrsto delavcev, da pa ubogim čuvajem prepoveduje imeti kokoši ter da skoro gotovo da postavi kokošnjak po delavcih iz magazina?

5. Ali je znano, da izrablja načelnik Wieser postajne delavce med delom v agitacijske svrhe za »nemški bralni klub«, katerega je on ustanovil, ter da je tako umazan, da predlaga zopet uradnikom že plačane časopise ter jih morajo plačati drugič, na kar je več uradnikov izstopilo v demonstracijo, da so tudi oni izgubili spoštovanje do načelnika?

6. Ali je znano, da temu nasproti prepoveduje načelnik uslužbencem biti člani organizacije uslužbencev (A. R. in G. V.), pevskemu oddelku in zabavnemu klubu ter žuga celo z odpustom iz službe?

7. Ali je znano, da dobivajo naložniski pisarji in partijski vodje plačo le kot delavci to je 2.20 K, da se jih odstavlja s teh mest pa zopet nastavlja, kakor se mu zdi, ter da se jih porablja tudi za vrtna dela in za donajanje gnoja?

8. Ali je znano, da se dela nadzornike magazinov odgovorne za čiščenje straušč ter da se jih peha od jednega dela do drugega, tako da se jim onemogoči obstanek ter se vidi namen zapeljati jih k uporu?

9. Ali je znano, da ima načelnikova soproga neomejeno pravico nad postajnimi delavci in nosači, da jih porablja za razna domača dela; kdor bi se branil, biti pokoren, je v nevarnosti, da bo takoj odpuščen?

Druge pritožbe, katerih je še 6, so obrnjene proti nekemu Kraljiču in znanemu uradniku Ferrariju, ki je desna roka Wieserjeva.

Iz navedenih točk pa je že dovolj razvidno, kakó je na državnem kolodvoru v Gorici in koliko trpijo uslužbenci pod načelnikom Vsenemca Wieserja.

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— Dragi Charlot, pravi Athos, priporočam vam kar najtoplejše Plancheta, lakaja gospoda d'Artagnana, za ves čas, dokler ostane tu. Planchet ljubi dobro vino; vi imate ključke do kleti. Spal je dolgo na trdih tleh, in dobra postelja mu pride prav; glejte tudi na to, prosim vas.

Charlot se je poklonil ter odšel. — Charlot je res vrl človek, pravi grof, osemnajst let mi že služi.

— Vi mislite na vse, pravi d'Artagnan, in zahvaljujem se vam v Planchetovemu imenu, dragi Athos.

Pri tem imenu je mladenič široko odprl oči ter pogledal, če d'Artagnan govori z grofom ali morda s kom drugim.

— To ime se vam zdi čudno, kaj ne, Raoul? pravi grof smehljaje. To je bilo moje bojno ime one dni, ko smo se z gospodom d'Artagnanom in še dvema hrabrira prijateljema izkazovali pri Rochelleju pod pokojnim kardinalom in Basompierrom, ki je pozneje tudi umrl. Gospod je blagovolil ohraniti to prijateljsko ime, in moje srce je veselo vselej, kadar ga čujem.

— To ime je bilo slavno, pravi d'Artagnan, in nekega dne je želo zmagoslavja.

— Kaj hočete reči, gospod? vpraša Raoul v svoji mladostni radovednosti.

— Pri moji veri, jaz ne vem ničesar, pravi Athos.

— Pozabili ste na bastijo Saint-Gervais, Athos, in na oni prt, ki so ga tri kroglice izpremenile v cunjo. Jaz imam boljši spomin nego vi, spominjam se še na to, in povedati vam hočem, kako je bilo, mladi prijatelj.

In povedal je Raoulu celo dogodbo, kakor je poprej pravil njemu Athos o svojem dedu.

Pri tej povesti se je zdelo mladenču, da se vrši pred njim jeden onih junaških činov, ki jih pripoveduje Tasso ali Ariost in ki spadajo v čudovito viteško dobo.

— Toda česar vam d'Artagnan ni povedal, Raoul, pravi sedaj Athos, je to, da je bil on jeden najboljših bojevnikov svojega časa: trdne noge, jekleno pest, mirno oko in žgoč pogled — to je postavil svojemu sovražniku nasproti: imel je osemnajst let, tri leta več nego vi, Raoul, ko sem ga videl prvič pri delu, in imel je opraviti z izkušenimi možmi.

— In gospod d'Artagnan je zmagal? vpraša mladenič, čegar oči so se med pogovorom svetile, kot da hočejo izvedeti vse podrobnosti.

— Jednega sem usmrtil, zdi se mi vsaj! pravi d'Artagnan ter obrne vprašaje pogled v Athosa; drugega sem pa menda razorožil, ali sem ga pa ranil, ne spominjam se več.

— Da, ranili ste ga. O, bili ste silen atlet!

— E, nisem še mnogo izgubil, pravi d'Artagnan

s svojim lahkim gaskonskim nasmehom in z vidnim samodopadanjem, in še nedavno...

— Athosov pogled mu je zaprl usta.

— Želim, Raoul, da izveste, pravi Athos, vi, ki se imate za dobrega sabljača in čegar domišljavost utegne doživeti nekega dne kruto razočaranje; želim, da izveste, kako nevaren je človek, ki združuje hladnokrvnost z gibčnostjo, kajti nikdar bi vam ne mogel pokazati boljšega vzgleda: prosite jutri gospoda d'Artagnana, če ni preveč utrujen, da vam blagovoli dati jedno lekcijo.

— Toda, dragi Athos! vi ste vendar dober mojster, zlasti v stvarih, ki jih hvalite na meni. Čakajte, še danes mi je pravil Planchet o onem slavnem dvo-boju pri Carmes-u z lordom Winter-jem in njegovimi tovariši. Ah, mladi prijatelj, nadaljuje d'Artagnan, tu nokje mora biti meč, ki sem ga čisto imenoval naj-boljšega v kraljestvu.

— O, s tem otrokom bi si bil pokvaril roko, pravi Athos.

— Nekatero roko se nikdar ne pohabijo, dragi Athos, pravi d'Artagnan, pohabijo pa mnogo drugih. Raoul bi bil rad videl, da bi trajal ta pogovor vso noč, toda Athos mu je namignil, da je njun gost utrujen in potreben počitka. D'Artagnan se je branil iz uljudnosti, toda Athos je silil vanj, naj gre v svojo sobo. Raoul je peljal gosta v spalnico, in ker je Athos mislil, da bo ostal kolikor mogoče dolgo poleg d'Artagnana, da bi mu ta povedal vse dogodke njunih mladih dni, ga je prišel trenutek pozneje sam iskat; tako je zaključil ta lep večer, stisnil mušketirju prijateljski roko ter mu želel lahko noč.

Uloga železniškega osebja na državnem kolodvoru zahteva posebno komisijo, katera naj preišče ter odpravi odnose, katerih ni mogoče več prenašati, in sicer v interesu varnosti prometa in pomirjenja prizadetih uslužbencev, kakor tudi ostalega prebivalstva.

Uloga zahteva prav nujno, da zapustijo goriški državni kolodvor Debelak, Wieser in Ferrari.

Tej zahtevi železniških uslužbencev se pridružujemo.

DOPISI.

Iz Škrbine. — Nesramna pisava „Gorice“ je pripravila tudi mene, da pišem te vrstice v obrambo naših „brezbožnežev“ ali pravzaprav „barab“ in „razuzdanežev“, ker tako nas je govorniška žila Kremžarjeva imenovala na shodu dne 19. maja t. l. v Škrbini, kateri se je vršil pri g. Pipanu za zaprtimi duri. — Čakal sem do sedaj z dopisom, ker sem mislil, da morda naš vrli g. župan Josip Dugulin sam zavrne one nesramne psovke, obrekovanja in laži, katere so se razprostirale po Pipanovi sobi iz ust raznih govornikov, odkloval se je seveda Kremžarček, kateri je videl pred seboj nad 150 volilcev; vseh pa jih ima oziroma imela jih je občina 157 v volilni listi. Udeležilo se je ožje volitve nas 131. Oddanih je bilo za Štreklja 70 glasov in 61 za tistega črnega Petra. Sedaj pa bi vprašal, kje je bil tisti zbor volilcev, kateri se naglašajo — nad 150 volilcev. In ta zbor je izrekel, precej ko je Kremžar začel govoriti, nezaupnico g. županu Jos. Dugulinu. In kdo je bil ta zbor? Povedati hočemo na kratko. Kremžar iz Gorice, par Mirencev, domači naš župnik, katerega hočemo imeti v spominu, naš Pipan, bivši župan, ter največji možicelj v občini naš preljubljeni organist, „Oceričov“. Ti so bili tisti slavni možje, kateri so hoteli zapreti sapo našemu g. županu samo radi tega, ker ne trobi v njih rog.

Da bode pa čitateljem „Soče“ znano, kaj se je pri nas godilo, povem to-le:

Tihi smo bili in tudi tako tiho delali račun. V Škrbini ne dobi črni Peter 10—15 glasov, ker mislili smo si, da proti Štrekljevi kandidaturi ne bo nobeden zaveden Škrbinec. Naš nunc pa je mislil, da morajo vsi voliti Petra. Vže pri oddajanju spovednih listkov je žugal in tolmačil, kako in koga naj se voli. Vsi drugi morajo ostati doma, ker drugače bi prišlo kakor je na Francoskem itd. Druga pomoč za Petra je bila ta pri nas, da je ravno isti župnik vedno pridigoval o peklju in nekoč je rekel, da če bi bilo pekla, prisiljen bi bil ljubi Bog ga sedaj narediti? — Skoro vse pridige od velike noči sem so bile take. Postavil se je sam na delo in hajd od hiše do hiše agitiral. Dajal si je od nedoletnih otrok listke podpisovati, ljudem je žugal, da jih nikdar ne pogleda itd. Sklical je v župnišče shod, na katerem shodu ni bilo drugega slišati kakor: o Štrekljevi nezmožnosti, da če bi bil Štreklj izvoljen, boče razporok, svobodna sola itd. Da on ga je sam slišal v Komnu pri pogrebu, da on je za razporoko. S takimi in enakimi sredstvi je končal svoj imeniten govor, h koncu pa priporočal za dan 14. maja naj oddamo vsi glasove Laharnarju, na kar je množica zaorila: živio Štreklj! Ves župnikov trud, shod v župnišču vse stopnje v Rubije, k Šibeljam po vaši izdali se le malo. Poleg tega je bilo vse za Petra, hodi, leze in gre, slepo in gluho!

Ta neslavna „zmaga“ je pa našega Remca tako ojunčila, da je poklical za Binkoštno nedeljo Kremžarja, Lukežiča pa par mirenskih „oštarjev“.

Kremžar je tako varsko zinil, da se je bilo bati, da nam g. župana požre in kakor v začetku omenjeno izrekel nezaupnico in povedal na veselje našega orgazista, da župani, ki njemu stajaže ne delajo in ne trobijo v njegov rog, niso vredni biti na županski stolici. Potem je „Gorica“ pisala, da g. Dugulin niti mezinca ni zganil, ko je „druhal in četa prijanih barab“, namreč naprednih volilcev, prišla iz radovednosti poslušat Kremžarjevo mizerijo, katero je tisti dan prav po ceni prodajal. A kaj mislite, g. urednik, da so pustili poslušati shod, a kajpak; zunaj smo morali stati. Zahtevali smo javen shod — a zaman. Na to smo klicali: živio Štreklj, ven s Kremžarjem, ker se ne upa imeti javen shod. Radi tega se je „Gorica“ kar za lase trgala, kako je mogel naš Dugulin biti tako hladnokrvn. A jaz rečem, da je bil lahko. Zakaj pa ni šel k njemu Kremžar, ga obvestiti?! A! Pri tem

shodu se je jako veselil naš domači organist, ker bi on prav rad sedel na stolici župana. Vže dvakrat je kandidiral v občinski zastop, pa dvakrat zmrznil.

Opomnim naj še: januarja t. l. smo imeli pri nas sv. „misijon“; ob tej priliki nabrali so naši župljani za običajni misijonski križ. S tem križem je pa naš župnik na shodu pri Pipanu Štreklja izganjal rekoč:

Predragi Škrbinci, zdaj ste slišali, kako skrbi naša stranka za Vas ob volitvah, mislim, da ste kristjani, imeli ste sv. misijon, nosili velik križ v procesiji in sedaj hočete ta križ razbiti, potepati itd. Gospod župnik, ali je to lepo od Vas, ali res spada to na takšen shod? In s tem končujem. Z dopisom „Gorice“ z dne 21. maja št. 43. se utegnemo pa še pobaviti o priložnosti.

Iz Vrtojbe. — (Odprto pismo dopisniku iz Vrtojbe v „Gorici“ z dne 8. t. m. št. 48.) Podpisanega napada dopisnik v „Gorici“ z orožjem odprtega pisma, ki je romalo po Vrtojbi, in je potem z dovoljenjem iz dobrote objavljeno tudi v „Gorici“. Maločastno je za dopisnika, ki je šel objavljat take suhe ničle znanega Mihca; dobro pozna mene in njega. Zakaj ni potrpel dopisnik z objavo do 14. t. m., ko bo o tej častikrajci razprava na sodišču. Torej za 4 dni bi lahko počakal. In ker ve dopisnik za moje maslo na glavi, čemu ga ne nese na sodišče tisti dan ali kadar mu drago?

Na pismo Mihca in „Gorice“ odgovorjam, da ne bom tajil svojih dejanj, koja pa niso kaznjiva in sleparska. Če sem dal 10 kron na dan 11./11. 1906., ko je bil shod v Šempetri že končan pred 2—3 ure, za „Narodno prosveto“, ker se shoda nisem mogel udeležiti, kdo se ima spodtikati nad tem?

Na dan shoda v Mirnu pa grede mimo krčme Faganela sem res stopil v krčmo in vabil ljudi na shod. Zanimal me je, da bi takoj šli in ne zamujali časa, da plača vsak svoj delež, zato sem plačal jaz 3 litre vina. Upam, da i to ni sleparija, če iz svojega plačam.

Enako sem plačal tudi v Mirnu za druge domov grede in tudi za dopisnika, pa ne v svrhu, da se shod razbije, ker to so učinili Mirenci sami, ampak zato, ker isti dan smo bili složni vsi skupaj v prijaznosti. Domov prišedši je pa ravno ista stranka pri meni plačala trošek. Torej če je moje dejanje sleparsko, bi moralo biti tudi onih, ki so pri meni plačali. Opomniti moram, da ista 2 shoda sta bila še pod starim zakonom.

Sleparija tudi ne more biti, če je Gabršček daroval mojim otrokom vsakemu 50 posetnic. To ni še noben kapital, in tudi ne strašna sleparija.

Tako tudi nameni glede obč. volitev niso slabi in ne sleparski. In dopisnik naj se ne plaši, da bi se jaz pulil ne za župansko in ne podžupansko čast, ker je že zdaj zelo medla. Vsled tega izrekam že naprej dopisniku, da se ne bom pulil za to čast nikdar. Toda za obč. zadeve se bom pa zanimal, ker dajem sam mnogo dohodka občini od trgovine in veleposredstva. Tega mi pač ne more zameriti ne župan in ne dopisnik sam. Glede novega tretjega društva, ki se snuje, dopisnik svetuje izobr. društvo. Prav! Lani je pa pestil na vse kriplje „Bralno in pevsko društvo“, ki se je ustanovilo. Torej lani nista smeli biti niti 2 društvi, letos pa kar tri odobruje. Bog pomagaj — s to logiko!

Konečno pomiljujem dopisnika, ki zna latinske citate, da se poniža toliko v prah in pobira za Mihcem pokracane izjave za biser, misleč, da s tem potepta mene. Pa je le skazal mi čast moje požrtvovalnosti in ne sleparije.

Natančen izid o teh psovkah in žaljenja bo videl Miha in latinski dopisnik na sodišču dne 14. t. m.

Vrtojba, dne 9. junija 1907.

Jakob Maraz, podžupan.

Iz Rihemberga. — „Klerikalci preobračajo — Bog obrne“, tako bi bil moral zapričeti znani nam pisec iz Rihemberga, kateri razpečava svoje maslo v „Primorskem listu“ z dne 6. t. m. prav po ceni. Napovedal nam je takoj, ko je prečital „Sočo“ z dne 1. t. m., da odgovori. Mi smo ugibali dan za dnevom, kaj vse novega nam pove ta mladi nadutež. Nekateri so bili mnenja, da se zateče k ljubljanskemu „Obrambnemu društvu“ ter da pride z „ni resi“ na dan. Drugi so pa pričakovali, da pusti kaplan nabiti po vseh vogalih občine Rihemberg lepake, s katerimi nam naznanj, da ne sprejme od nobenega „liberalca“ vina o „bandini“. Mesto vsega tega pa zleta

od veje do veje, ne da bi nam kaj stvarnega povedal.

Pozivljemo somišljenike, da ne pozabijo popihati „cvek“ v kvinču, ko pride kaplan na bero. Ta človek se drzne kritikovati naše pevške zборе in sploh napredek. Ste-li mogoče peli lepši Vi gosp. kaplan na Binkošti v Lichnovem hotelu? Zdelo se nam je, da slišimo „krokarja“, in ball smo se novihite. —

K Vašemu vskliku: „Dobi z liberalnimi sleparji, obrekovalci in suroveži“ pripominjamo za sedaj samo edno: ako bi prišel sv. Michael ter naložil na prvo plat svoje vage vse liberalce in klerikalce rihemberske občine z njih ženami in otroki, a na drugo plat Vašo zvezdo danico — zlozanega „očka Jožeta“, bi se uverili, da vsa edini ta Vaš steber vse rihemberske grešnike. — Potem bi hitro nastal en sam hlev a brez pastirja, ker hitreje bi šla prva plat vage v nebesa nego ognjen voz sv. Ilije.

Ako Vam je že naloga preobračati, gosp. kaplan, pri tem Jožetu imate veliko opravila, in sicer toliko, da ako Vam pride še njegov sin gosp. dr. Drejc na pomoč, bodeta imela oba toliko dela, da se ne bode ne ednemu ne drugemu niti sanjalo o „jedru Sočinega dopisa“. —

Ako Vam drago — le tako naprej! vedite pa, da bomo v bodoče sneli rokovice z rok! Nasvet prebivalcem starega šolskega poslopja bil je to pot nepotreben glede previdnosti. Nam je bilo znano jedro zadnjega dopisa v „Soči“ že mesece, a znali smo je skrbno varovati, da ni mogel črv do njega. Previdnosti je treba kje drugje. Capito!

Gor. Tribuša. — V nedeljo 2. t. m. je čudno pridigal naš g. kurat. Govoril je o volitvah, smejal pa se tako, da bi ga lahko zunaj cerkve slišali. Zmerjal je vste, ki „Sočo“ berejo, potem sramotil krčmarje, da širijo umazane časopise. Kadar je končal pridigati, oziroma smejeti se, je oznanil tudi, da bo zanaprej imel vsako sredo v tednu prost dan; če pojde na pot ali če je doma, se ga ne sme klicati, in da mu je škof ukazal to. Torej Bog varuj tisti dan boleznj. Ko se obrne k oltarju, je pa zapel „Kredo“, čeprav je bila prej še tiha maša. Pevci na koru niso hoteli peti. — Skrbel je le za smeh.

Domače in razne novice.

Veseliča „Bralnega in pevškega društva Naš prapor v Pevmi“. — Pevma si je bila nadela preteklo nedeljo praznično obleko. Vsa je bila v zelenju in v trobojnicah. Od obeh strani iz Gorice sem in iz Brd so prihajale cele množice in na obsežnem veselničnem prostoru se je nakrat zbralo vse polno občinstva. Pred običajnim „točnim“ začetkom so se gostje razveseljevali na strelišču, hodili po trikotu oziroma boljše rečeno padali razleseni trikot. Prvo točko „Klic na boj“ je zapel domač pevski zbor. Ta pevski zbor ima, čeprav je že tri leta star, sedaj skoraj same nove moči in to vsled spletke in vsled intrig izvestnih klerikalnih mož, ki ljubijo tako radi salamo kakor recimo mirenski oštjarji pašarete. Mogoče se s časoma prime tudi pevmskih klerikalcev ime „Salam-onov“, kakor se je svoj čas prijelo nekaj mirenskih fantov ime „pašaretarji“. Pohvalno je treba povdariti veliko vstrajnost briskih fantov, ki zahajajo redno in pridno v Pevmo k vajam, dasi stanujejo visoko gor pod št. Florijanom. Pesem, katero so zapeli, je bila prva v tem štilu in svojo težko nalogo so kot skoraj novi zbor dobro rešili. Štandrežki pevski zbor je tudi dobro zapel Komelovo „Za Hrvate naše brate“. Izboren je bil pa oktet „bralnega in podpornega društva“ iz Gorice. „Ljubici pod oknom“ in „Slovo“ sta občinstvo, med tem tudi take, ki so že precej razvajeni glede užitkov, presenetili. Mogoče smeha je vzbudila točka „Plezanje na goro po dobitke“. Mladina je pretrpela Tantalove muke, plezala, stegavala se po dobitkih, toda zaman, padli so iz srečnih upov po drevesu zopet na realni svet, kjer ni bilo ne salamov in ne pomaranč. Igra „Nemški ne znajo“ je precej težka za vaške odre. Igralci še nikdar niso nastopili pred občinstvom, marsikaterega se je polastila nekaka mizrcija, no premagale so se še precej vse zapreke. Omeniti moramo posebno gdč. Katio Krajnik v ulogi Rezike in g. Henrika Sošola v ulogi Krivca. Pa tudi drugi, gg. Cibič, Komavli, Koršič, Figl, Sošol, Komjanc, Kalin, so dobro napravili svoje vloge. Glede umetnih ognjev omenjamo, da pridobimo obširneje poročilo prihodnjč iz peresa strokovnjaka. Tu rečemo le, da so bili ti ognji res nekaj posebnega. Naš pirotehnik Makuc zasluži vsi

pohvalo. Pa je tudi vsak, kdor je videl ognje poln hvale, in občinstvo na sploh se ni moglo zadosti načuditi krasoti različnih ognjev. V selice se je udeležilo tudi kakih 15 izletnikov iz Škofjeloke. Upajmo, da so nesli prjazne spomine s seboj na Goreujsko. Vsak kdor se je udeležil te res prave ljudske veselice, je lahko preživel lep in kratkocase popoldan in večer v prijazni Pevmi.

Občinske volitve v Gorici. — V soboto s bili izvoljeni v III. razredu dr. A. Venier, K. Seppenhofer in Jos. Juch. Dobili so 237—241 glasov. Kakšno zanimanje je za volitve, se vidi iz tega, da je šlo od 916 volilcev na volišče komaj 242. Danes je volil drugi razred. Izvoljeni so: dr. Čuščuti, Anton Orzan in A. Glessig.

Učiteljsko goriškega okraja uljudno val slov. učiteljsko goriške dežele k zaupnem shodu, ki boče 13. t. m. ob 9. uri predpoldan v Gorici v kavarni „Central“. Razpravljati se bode o politični organizaciji učiteljsva.

„Slov. bralno in podporno društvo v Gorici“ priredi dne 29. t. m. t. j. na praznik sv. Petra in Pavla veliko veselico na Katarinijevem vrta. Dosedaj je priglasilo svoje sodelovanje že več društev in kakor kažejo predpriprave obeta bit veselica res nekaj lepega.

Veselični odsek si je postavil nalogo nuditi vsakomur, ki pride na vrt, zabavo in sicer neprisljano zabavo. Poskrbelo se je tudi za male živahne otroke, da bodo imeli svoj oddelek in se tam igrali.

Slavna bratska društva, ki niso še odgovorila na našo prošnjo, so naprošena, da tu store nemudoma radi sestave programa.

Obenem so naprošeni gg. pevci, da se udeleže redno vaj, in sicer ob ponedeljkih in četrtek ob 8. uri.

Društvo špediterjev. — V Gorici se je ustanovilo društvo špediterjev. Pravila je razdelilo društvo te dni.

„Pevsko in glasbeno društvo“ v Gorici. — Vspored javnega nastopa učencev glasbenih šole v šolskem letu 1906.—1907. dne 23. junija v dvorani „Trgovskega doma“. Začelo ob 10. uri dopoldan.

I. (klavir)*. 1. J. Burgmüller: Etude: a) Andante, b) Allegro, Močnik; Amelija I. letnik; 2. R. Bachmann: Na mlinskem potoku, Šček Marija II. l.; 3. R. Bachmann: Spomini, Marušič Valpurga III. l.; 4. J. Haydn: Menuet de Boeuf, Jerkič Ana IV. l.; 5. L. v. Beethoven: Koračnica (4 ročno), Šček Federika III. l., Jerkič Antonija IV. l.

II. (gosli s spremljevanjem klavirja)*. 6. R. Hofmann: Melodija, Pirih Anton I. l.; 7. F. Schubert: Andante, Pertou Anton I. l.; 8. R. Jockisch: Cantilena, Perko Ljudmila II. l.; 9. C. M. v. Weber: Les Adieux, Černota Josip II. l.; 10. E. Kraus: Pesem brez besed, Fanning Ernest II. l.

III. (klavir)*. 11. J. Haydn: Menuett, Rozman Marija III. l.; 12. R. Kigel: Spominski list, Kos Henrika III. l.; 13. R. F. Kuhlman: Sonatina op. 88. št. 3. Šček Federika III. l.

IV. (gosli s spremljevanjem)*. 14. a) F. Mendelssohn-B.: Spomladna pesem, b) L. Dusik: La Matinee, Ozvald Anton III. l.; 15. a) A. Moser: Romanca, b) R. Kugeler: Rondoletto, Kraševc Vida IV. l.; 16. a) Al. Franke: Spavanka, b) E. Kraus: Marionettentanz, Pečenko Silvan III. l.

V. (klavir)*. 17. a) Alb. Förster: Andante cantabile, b) N. v. Wilm: Allegro, Mozetič Ema III. l.; 18. F. Bendel: Menuett, Jerkič Helena IV. l.; 19. E. Kraus: Allegretto graziozo, Medved Cirila III. l.

VI. (gosli s spremljevanjem)*. 20. a) O. Köhler: Impromptu, b) R. Hofmann: Polonaise, Neffat Anton IV. l.; 21. E. Schubert: Sonata z moll, Bianchi Bruno IV. l.

VII. (klavir)*. 22. a) Fr. Kiel: Allegretto, b) J. Wullschläger: Scherzo, Kraševc Milena IV. l.; 23. R. Schumann: Zigeunerleben (4 ročno), Kos Henrika III. l., Podgornik Angela III. l.; 24. F. Schubert: Grande marche heroique (4 ročno), Kraševc Milena IV. l., Medved Cirila III. l.

VIII. (bariton s spremljevanjem)*. 25. a) B. Lütgen: Etude, b) dr. Gojmir Krek: Pod oknom (Prešern), Beyk Ivan.

*) Razred E. Komela.

***) Razred J. Michla.

Narodna šola v Šv. Jakobu na Koroskem. — Mednarodni kamen šentjakovski narodni šoli se je odločil v nedeljo, dne 14. julija t. l., na kar smo prejeli pismo, da danes vsa narodna društva v Gorici in izvenkoroška. Gotovo se spodobi, da se ta dan praznuje slovesno, kakor je to storila ona brezprimerna požrtvovalnost naših šentjakobčanov in drugih koroških Slovencev, ki so skoraj popolnoma iz lastnih moči zagotovili obstoj te nove narodne šole v slovenskem Rožu. Vabimo torej danes brate Slovence iz vseh slovenskih krajev k temu slovesnemu dejanju, katero najstijajnejši dokaz, da koroški Slovenci in znajo braniti svojo narodno last. — Privedite in prepričajte se, da koroški Slovenci živimo, ker hočemo živeti, pridite in poselite se z nami, ko se pričenuje za nas prihodnost, in pomagajte nam, da si tem gotovejšo osiguramo. Polaganje tega kamena novi narodni šoli v Št. Jakobu v Rožu bodi narodni praznik vsem Slovincem! — „Mir“.

Tudi „Gorica“ — „popravlja“. — Cenjenemu uredništvu „Soče“. Podpisano uredništvo zahteva za popravilo št. 19. tisk. zak., da objavi cenjeno uredništvo „Soče“ sledeči popravek: „Soča“ piše v št. 62 z dne 4. junija t. l., da je bil nje članek o delavskem shodu v „Gorici“. Podpisano uredništvo izjavlja, da omejeni članek v „Soči“ št. 61 z dne 1. junija t. l. ni oprt na poročilo „Gorice“ glede odstotka v katerem členu, da je bil g. Kopač proglašen kandidatom na shodu „Kat. delavskega društva 14. avgusta 1907. V Gorici, dne 4. junija 1907. Ivan Bavčar urednik lista „Gorica“.

Opomba uredništva: Za „Prim.“ je prišla z enakim „popravkom“ tudi „Gorica“. Tudi ta popravek ne popravlja nič, kajti resnica ostane ta, da je naš članek o delavskem shodu v „Gorici“ oprt na poročilo v „Gorici“. — Poročilo v „Gorici“ je po besedah samega dr. Pavlice nerodno. Kdaj pa vendar „Gorica“ popravi svoje nerodno poročilo?

S Pečin. — „Spoštovana obitelj Kofol in Pečinah je napravila žago in mlin s silo motorja na bencin. Ta naprava je velikanskega pomena in koristi za planoto Št. Viškgora, Pečine in Ponikve, kajti do sedaj se je moralo voziti v mlin in v žago tri ure daleč. Vsakega mora veseliti ta napredek v naših 735 m nad morjem visokih gorah.“

„Gorica“ in deželni volilni red. — Današnja „Gorica“ pravi, da je „Soča“ prinesla v svojo senzacionalno vest, da je, oziroma bo potrdjen novi deželni volilni red. Potem opozarja svoje somišljenike, naj bodo previdni pri takih „Sočinih“ poročilih, ker njim je možem pri „Gorici“ ni o tem še ničesar znanega.

Gledé na to povemo, da kar smo pisali soboto, smo dobili iz povsem zanesljivega vira. Tako, kakor je opisano v „Soči“, stoji volilnim redom, torej se je bati, da bo potrdjen. Če bi imela klerikalna stranka le še malo skrbi za bodočnost goriških Slovencev, se morala sedaj upreti z vso silo temu, da bi obveljal tak krivični volilni red. Tako pa vemo nič. Če bo potrjen volilni red, tudi bodo hoteli nič vedeti dolgo časa. Takrat „Gorica“ rajši udrihala po Gabrščeku, kakor pa da bi naznanila, kaj je naklepal Gregorčič goriškim Slovincem.

Gledé potrditve novega deželnega volilnega reda pripominjamo še, da smo že v „Gorici“ nam prinaša Pajer-Gregorčičeva vest, da v št. 60. dne 28. pr. m. povedali, da se vlada na vse načine prizadeva, da bi bilo mogoče ta volilni red potrditi.

Kar se pa na sploh tiče naših poročil, našim čitatelji, da imamo navadno najboljše in najprej informacije. Spominjamo n. pr. na to, da smo bili prvi med vsemi listi naznanili imenovanje dr. Sedeja nadškofom goriškim. Gregorčič pa ve dobro, kako tudi druge naše informacije trdno držijo.

Skoki Gregorčiča. — Dopisnik z Bovškega „Primojencu“ ves gori za Gregorčiča. Tako nam znanj, da bi mu rad kar največ možno zaslug prišil na črno sukno, da bi se nam tako zaslužnega moža med goriškimi Slovenci kakor je don Antonio. Pa ne nam na sukno njegovi hoče imeti zasluge; ampak pravi, da so tudi skozi Gregorčiča naša velika dosegljiva. Saprabot! To je bila težka reč, ker mož je jako obsežen! — Iz učiteljskih krogov. — „Učiteljski odbor“ od 7. t. m. je priobčil na prvem

mestu dopis z Goriškega pod naslovom „Po državnoborskih volitvah“. — Dopis opisuje, kako se je obnašalo učiteljstvo na Goriskem. Pravi, da učiteljstvo bi moralo stati v bojnih vrstah napredne stranke, — ali dvakrat žal, da je bilo v mnogih slučajih celo narobe. Potem našteva, da je veliko učiteljev agitovalo za klerikalne kandidate, učitelj Bratina je celo predsedoval shodu, na katerem je kandidat dr. Gregorčič ščuval proti šoli in učiteljstvu. — Dopis hudo graja mnogo učiteljev in pravi, da bo treba znanprej storiti primerne korake proti tako žalostnim pojavom v učiteljskem stanu.

Dopisnik zahteva pred vsem boljšo organizacijo učiteljstva in podaje nekaj praktičnih nasvetov, kako to storiti.

Do tu vse prav! Toda konec dopisa je grozna pljuska v obraz zdravi logiki, kajti na resnične premise je sledil čuden sklep.

Dopisnik govori o slabih odnošajih med učiteljstvom, ki je needino, razcepljeno, nima nikake discipline niti med bolj naprednimi učitelji, — zahteva boljšo organizacijo, a čujmo, kaj predlaga! Dopisnik hoče, naj kak učiteljski konzorcij izdaja politiški list za preprosto ljudstvo. —

Kako pride nakrat tu vmes preprosto ljudstvo? — Ali ni morda res, da je napredna stranka v celoti z našim preprostim ljudstvom bolj zadovoljna nego z učiteljstvom?

Mi smo bistro opazovali že l. 1901. in letos, da je imela klerikalna stranka od učiteljstva več nego napredna.

Začnite torej pri sebi, tu imate dovolj dela. Ako izvedete organizacijo, da učiteljstvo ne bo več igralo tako žalostne vloge, kakor opisujete tudi sami v „U. T.“, tedaj ste izvršili veliko delo. —

Za preprosto ljudstvo se že skrbi. Naprednih listov je dovolj! Širite jih v vsako hišo! Pišite v nje, kdor čuti kaj pisateljske žile in sposobnosti. Učitelji sami imate: „U. T.“, „Popotnika“, „Zvonček“, „Domače ognjišče“, — eto dovolj prilike, da spravite v svet svoje duševne proizvode. — Zakaj je tu preveč suše? — Kar se pa tiče „Soče“ in „Primorca“, moramo javno pribiti, da nimamo od učiteljstva skoro — nič, dočim smo jako zadovoljni — preprostim ljudstvom.

Radi bi povedali še marsikaj, ali naj zadošča toliko. Torej: pustite ljudstvo in začnite pri sebi! S tem boste pomagali sebi, ljudstvu in veliki napredni ideji!

Koliko človek zapije? — Grozna je številka, s katero se lahko označi svoto, katero človek zapravi za pijače alkohola. Ako zapije človek dnevno 10 vin., znese to na leto 36 kron; v 40 letih znesse pa to 40 x 36 = 1440 kron. Če bi 40 let shranjeval to, bi lahko kupil za ta denar malo gospodarstvo, ako bi se še obrestni priračunale! Kaj pa oni, ki zapije dnevno 20, 30 ali 40 vin. na alkoholu? Kdor zapije dnevno 20 vin. — ta zapije v 40 letih 3000 kron, kdor pa zapije dnevno 30 vin, ta potroši v 40 letih 4500 kron, kdor pa da 40 vin. dnevno za alkohol, ta zapije 6000 kron v 40 letih. Koliko zlatega časa pa se potratí v gostilnah, in koliko bolezní izide iz dima gostilne! Kdor izpije na dan pol litra vina za 40 vin., ta potroši v 40 letih 6000 kron! Koliko težko zaslužnega denarja se vrže s tem v žrelo pogubnemu alkoholu!

„Braino in pevsko društvo“ v Selu priredi v nedeljo dne 16. junija društveni javni ples na dvorišču g. Ant. Mermolja.

Vesolice v prid polagorzarju v Gradišču ob Soči v nedeljo je vspela nad vse pričakovanje dobro. Pravijo, da je bilo v Gradišču 14.000 ljudi. Inkasirali so nad 30.000 K.

Padel je z voza 50 letni Peter Hojak iz Čepovana ter se poškodoval na obrazu in rokah, vsled česar se zdravi pri usmiljenih bratih v Gorici.

Kolesarsko društvo „Gorica“ priredi v nedeljo 16. t. m. — dirko Solkan - Preval 1/2 ceste na Sv. Goro. — Te dirke se lahko vdeležijo vsi kolesarji, čeprav niso člani društva. Darrila so čvetera: 4 svetinje. Vložek za dirkača K 2.—. Prvi izmed članov dobi še posebej dragocen trak z napisom: Najbolji dirkač koles. društva „Gorica“. Začetek dirke se naznani prihodnjič. Odbor.

Trgovsko - obrtne in gospodarske vesti.

Mednarodno kmetijsko zborovanje na Dunaju. — Na kratko smo že beležili, da se je vršilo mednarodno kmetijsko zborovanje na Dunaju. Udeležencev je bilo kakih 3000. Celi načrt tega kongresa je bil mnogovrsten in obsežen. Poročalo se je v 11. odsekih. Vseh poljedelskih vprašanjih, priradili so se poučni izleti in bile so tudi svečanosti na čast zborovalcev iz celega sveta. — V teh 11 odsekih se je obravnavalo: 1. odsek je razpravljajal o gospodarskih vprašanjih, tičočih se vseh narodov. 2. odsek pečal se je z zavodi, v katerih se podučuje kmetijstvo in gozdarstvo ter s poskuševališči. 3. pečal se je z rastlinstvom, pridelki in poljedelskimi orodji in stroji. 4. z živinorejo in živinozdravništvom. 5. z delovanjem v poboljšek kmetijstva n. pr. osuševanje travnikov, skrb za planinsko pašnike itd. 6. z industrijo v zvezi s poljedelstvom. 7. z boleznimi, povzročenimi po živalskih in rastlinskih škodljivcih. 8. pečal se je z gozdarstvom. 9. pečal se je z ribarstvom. 10. z vinorejo in kletarstvom. Zadnji 11. odsek pa je obravnaval sadjarstvo, vrtnarstvo in uporabo sadja in zelenjave. — Vsi poročevalci so svoja poročila vložili tiskane skupnemu odboru in je smel vsaki samo 20 minut o svojem poročilu govoriti; razpravljalo se je pa potem o vsakem poročilu. Namen tega mednarodnega zborovanja je bil tudi na ta, da so odlični strokovnjaki celega sveta prišli v osebno dotiko in medsebojni razgovor.

Razstavo stavbenih del v Gorici je posetilo od 2. do 10. t. m. 3021 oseb.

Za trgovsko šolo v Gorici je dovolil mestni svet goriški svoto 4000 K, in sicer je to stalni letni donesek.

Izvozni trg v Gorici. — Včeraj je bilo na izvoznem trgu 200 kvintalov črešenj po 40 K; 70 kvintalov krompirja po 18 K; 80 kvintalov „raha“ po 28 K; 20 kvintalov špargljev po 60 K.

Razgled po svetu.

Za skupen klub. — Istrski poslanci Laginja, Mandič in Spinčič ter tržaški poslanec dr. Rybář so se v nedeljo v Pazinu posvetovali z zaupniki, ki so se soglasno izrekli za skupen klub jugoslovanskih državnih poslancev.

Za češko in slovensko vseučilišče. — V nedeljo so imeli češki dijaki v Pragi shod, na katerem so sprejeli resolucijo, naj češki poslanci začno takoj akcijo za češko vseučilišče v Brnu in slovensko v Ljubljani.

Jubilej kraljevega kronanja na Ogrskem se je slavil 9. t. m. 40 let je preteklo, odkar je bil naš cesar kronan za ogrskega kralja. Praznovanje se je vršilo po celi deželi, ali vendar prav pravega narodnega praznovanja ni bilo.

Državni zbor bo otvorjen, kakor že znano, 17. t. m. Seja prične ob 11. uri dopoldne.

Pred tržaško poroto je bil obsojen na 3 leta in pol težke ječe 21-letni H. Veratti iz Italije radi poskusa tatvine z vlomom.

Reparski napadi z nožem se dogajajo v Trstu jako pogostoma, Dva zlikovca sta napadla P. Paliminija, ko se je vračal ob 2. ponoči domov. Eden mu je nastavil nož na grlo, drugi preiskal žepa.

Narodno slavlje v Pazinu — Šolska družba za Istro je imela v nedeljo svojo skupščino v Pazinu. Bilo je pravo narodno slavlje. Prišlo je tudi okoli 2000 kmetov iz zapadne Istre. Poletel je v Pazin tudi tržaški Sokol. Navzoči so bili državni poslanci Spinčič, Laginja,

Mandič, Rybář in dospel je v Pazin tudi ljubljanski državni poslanec Iv. Hribar, ki je bil deležen posebnih ovacij. Bilo je veliko narodno slavlje, ki je vspelo krasno; znamenje, kako se Istra prebujala.

Na Portugalskem se vršijo shodi, na katerih se zahteva soglasno, da se kralja odstavi.

V Ljubljani je umrl 83 let star Ivan Vilhar, mlajši brat pesnika M. Vilharja. Pokojni Vilhar je bil veletržec, vrl naroden mož.

Vodja nemških socialnih demokratov Avgust Bebel je nevarno obolel.

Umril je veliki industrijalec Ivan Schicht, ustanovitelj znane velike tovarne za milo in olje.

Srbija. — Pasićevo ministerstvo je odstopilo. Pasić je zahteval, naj se ministerstvo preosnuje in skupščina razpusti. Vrgla ga je obstrukcija, oziroma nesloga v lastni stranki. Vendar pa bo Pasiću baje zopet poverjena sestava novega ministerstva.

Književnost.

Novo muzikalije „Glasbene Matice“. — Letos je vže v drugič izdala „Glasbena Matica“ v Ljubljani nove muzikalije, in sicer XXXIV. zvezek zborovskih partitur, obsegajoč 14 moških in mešanih zborov, uredil Matej Hubad. Vsebinska, ki je na 44. straneh velike četvorke, obsega: št. 1. Stjevan St. Mokranjac: Kozar, mešan zbor, št. 2. dr. Gustav Ipavec: Naše gore, mešan zbor z baritonskim samosplovom, št. 3. Emil Adamič: Deklica in ptič, mešan zbor, št. 4. Fran Serafin Vilhar: Na Ozlju-gradu, moški zbor s sopranskim in baritonskim samosplovom, št. 5. Alojzij Sachs: Idila, moški zbor, št. 6. Karel Bendl: Svoji k svojim, moški zbor s četverosplovom, št. 7. Vladimir Stahuljak: Zakaj me nečeš? moški zbor, št. 8. dr. Anton Schwab: Vinska, moški zbor, št. 9. dr. Anton Schwab: Usehli cvet, moški zbor, št. 10. dr. Anton Schwab: Izgubljeni cvet, moški zbor, št. 11. dr. Gustav Ipavec: Brodar, moški zbor, št. 13. dr. Gustav Ipavec: Planinec, moški zbor, št. 13. Stanko Premrl: Slovenska zgodovina, moški zbor s čveterosplovom, št. 14. Ivan pl. Zajec: Dijaška, moški zbor. — Cena 6 K, za člane „Glasbene Matice“ 4 K.

Poslano.*)

Vsem tistim, katerih se tiče!

Že dalje časa zaslišujem, da se nekateri jako brezpotrebno brigajo za to, kedo da bo moj naslednik oziroma moj zet. — Tu javno izpovedujem vsem tistim brezpotrebim „briznežem“, da je to edino moja skrb in moja stvar, in da naj v bodoče v tej zadevi, ki jih čisto nič ne briga, držijo svoje jezike za zobmi.

Čepovan, 7. junija 1907.

Spoštovanjem

Peter Podgornik, trgovec na Močilah.

*) Za vsebino pod tem naslovom je odgovorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

Ženstvo!

Strjenje krvi itd. zdravi! P. Ziervas, Kalk pri Kolinu št. 244. Gospa G. v M. piše:

„Daše sredstvo mi je hitro pomagalo.“

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja in sožalja o priliki nena-domestne izgube našega ljubljenelega soproga, očeta, brata in svaka gospoda

Henrika Malloyer,

c. kr. carinskega prejemnika

izrekamo tim potom vsem prijateljem in znancem srčno hvalo, osobito pa še onim, ki so spremili dragega pokojnika v tako obilem številu k večnemu počitku.

ROBIČ, dne 10. junija 1907.

Žalujoči ostali.

Ugodna prilika!

Zaradi ugodnega nakupa pred podražanjem cen, prodajam kambrike, satine, batiste in celirje v krasnih novih uzorcih, še po stari najnižji ceni.

Velika izbira volnenega blaga za ženske, sukna in belega platna. — Postrežba najcenejša in solidna.

Se priporočam z odličnim spoštovanjem

Anton Bohinski

Corso G. Verdi 35. - GORICA - Corso G. Verdi 35.

Lepa 2-nadstropna hiša

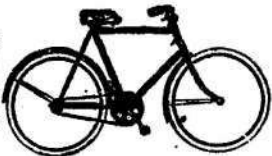
z vrtom, kletjo in drugimi shrambami ob državni cesti v Ozeljanu

se oddá v najem.

Jako pripravna na letovišče.

Ponudbe je pošiljati na ime: Fran Špacapan.

Zastonj!

se nikjer ne vdobe šivalni stroji in kolesa, toda po jako nizki ceni, pa se vdohijo pri meni od najboljših tovarn in po najnovejši izdelbi. Za vsak stroj se jamči po več let ter je vsak pred pošiljavo preiskušén. — Naročite si takoj cenik kojega dobite zastonj pri

Lovrenca Rebolj-a

v Kranju, Glavni trg,

zaloga šivalnih strojev in koles ter zastopstvo godbenih avtomatov.

Eugen Grion

Gorica, ulica Formica št. 4.

Nova kotlarska delavnica.

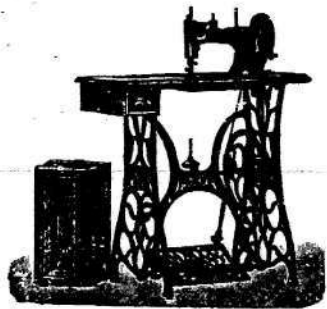
Zaloga neobdelane kotlovine in v plasteh. Kotli raznih velikosti. Distilirni aparati. Filtri. Raznovrstne kuhinjske posode.

Vse po zmernih cenah.

Kupim sadni vrt

s hišo ali brez nje, ali malo kmetsko posestvo. Ponudbe na upravnistvo našega lista.

Pfaffovi šivalni stroji

so res najboljši za rodbinsko rabo, kakor na pr. za šivanje, krpanje in umetno vezenje. — Neprekosljivi za obrtne namene, šivajo naprej in obratno, tiho in mirno brez vsakega ropota. Jamčiva do 10 let.

Glavna zaloga in zastopstvo

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

Magistratna ulica šte. 1.

Imava v zalogi tudi šivalne stroje raznih drugih vrst in tovarn.

Cene zmerne, pogoji ugodni.

Slavno občinstvo je naproseno, da pred nabavo šivalnega stroja zahteva cenik, kateri se pošlje zastonj in franko.

Srebrna svetinja na svetovni razstavi v Parizu l. 1900. Srebrna svetinja na dunajski razstavi 1902.

Najbolji škrob

GLANCINE

Fritz Schulz m l.

akc. družba v Eger in na Lipskem.

Glanzine daje najlepše perilo.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

REVMATIZMU in PROTINU

je liker Godina

izdelan v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; Josip Godina, lekarna „AN' Igea“, Via del Farneto 4.

vsaka steklenica K 1.40. In Trstu se ne razdeljuje manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zneskom K 7.— prosto poštnino.

Proda se vsled smrti gospodarja

hiša

po zelo ugodnih pogojih.

Hiša je oddaljena deset minut od mesta Kranja, na Gorenjskem tik železnišne proge. — V hiši je že dobro vpeljana gostilniška obrt. — K istej spada lepo prostrano dvorišče, hlev, šupa, vodnjak; poleg dvorišča velik lep senčnat vrt s krasnim razgledom; zraven je tudi nekaj zemljišča in kozolec.

Več se izve pri lastnici **Mariji Sirc, Kranj** (gostilna „pri Kroni“) Gorenjsko.

Orožja— municije,

predmeti za lov, dinamične

patrone.

Zaloga šivalnih strojev in dvokoles različnih sistemov. Lastna delavnica in popravilnica orožja dvokoles in šivalnih strojev.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9.

Modre žene

Zahtevajo knjigo: „Motenje perijode“, spisal dr. med. Levis. — Knjige se razpošilja proti povzetju K 1.20.

Pojasnila daje zastonj

P. ZIERVAS

Kalk 244 pri Kolinu (Köln) ob Renu.

Samo 6 dni

Havre-New York

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki Francoske prekomorske družbe. Edina najkrajša črta čez Bazel, Pariz in Havre v Ameriko.

Veljavne vozne listke in brezplačna pojasnila daje samo

Ed. Šmarda,

oblastveno potojena potovalna pisarna v Ljubljani, Dunajska cesta 18, v novi hiši „Kmetске posojilnice“, nasproti zaane gostilne pri „Figovu“.

Odlikovana pekarija in sladničarna

Karol Draščik

v Gorici na Korou v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najnejege peciva, torte, kolače za birmansko in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in liker na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavemu občinstvu za mnoga brojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Gospodična

stara 17 let,

katera je dovršila šestrazredno šolo, želi vstopiti h kaki boljše tvrdki kot začetnica.

Več pové naše upravnistvo

CHRISTOFFLE

Kamizne orodja in posoda vseh vrst.

Priznane talne posrebrane najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omake, kave, čaj, za namizni podstavki, umetne izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posodbi izdelki za hotela, restavracije in kavarne, kakor tudi penzijone, gostilništvo itd.

G. kr. dvojni saloškiki

Christoffle & Co. — Dunaj

L. Operaring 5 (Heinrichshof).

— Dostrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekrupšč. Kot jamstvo svoje kvitnosti imajo naši izdelki vsako tovarniško znambo in ime Christoffle